

kornet vil faa Lettelser til et Beløb af ca. 4½ Million Kr., medens Formue- og Lejlighedsskatten saavel i By som paa Land, derunder indbefattet ogsaa Indkomstskatten, i Kjøbenhavn, vil give et Beløb af 3,600,000 Kr., som altsaa vil kunne benyttes til Lettelse i disse Skatter. Nu er Indkomstskatten kalkuleret at skulle indbringe et Beløb af 5,780,000 Kr. Der bliver altsaa, naar de 3,600,000 Kr., hvormed Formue- og Lejlighedsskatten vil antages at kunne blive lettet, ere dækkede, endnu 2,180,000 Kr. tilbage af Indkomstskatten til Dækning af de Lettelser, som Hartkornet faar, medens Formueskatten kun afgiver 566,000 Kr. dertil. Men man bliver sandsynligvis ikke staaende ved de 2,180,000 Kr. Det er sandsynligt, at Indkomstskatten vil indbringe betydeligt mere end kalkuleret, og som en Følge deraf vil den ogsaa komme til at bære en større Del af de Lettelser, Hartkornet faar. Jeg mener ikke, at dette er en retfærdig Fremgangsmaade. Naar man skal naa til en retfærdig Beskatning, bør man gaa den Vej, at man undersøger, hvor Skatterne komme fra, og da lader de Skatter, som alle Befolkningsklasser maa betale, ogsaa blive benyttede til Lettelser i de Skatter, som i Forvejen paahvile alle Befolkningsklasser, medens man benytter Formueskatten til at lette Skatterne paa de faste Ejendomme. Jeg har saaledes tænkt mig, at Indkomstskatten burde forlods forbeholdes til Dækning af Nedgangen i Toldskatterne, og dernæst antager jeg, man ogsaa vil kunne lade den dække to Trediedele af Bygningsafgiften, idet jeg mener, at en saa stor Del af Bygningsafgiften hører til de indirekte Skatter. Dernæst mener jeg, at Indkomstskatten ikke, saaledes som det er foreslaaet, absolut bør være en fast Skat, en Skat, som en Gang for alle er slaaet fast, men at Indkomstskatten bør være en bevægelig Skat, som opkræves med et saa stort Beløb, som Statskassen til enhver Tid behøver, med Henblik paa, hvad den ifølge sit Formaal skal benyttes til, og at det saa ved de aarlige Finanslove bliver bestemt, med hvor stort Beløb denne Skat bør opkræves. Herved vilde man løse forskellige Spørgsmaal, som hidtil have været Genstand for Drøftelse paa Rigsdagen, og om hvilke man endnu ikke er naaet til Enighed. Det ene af disse Spørgsmaal er det om Kompensationen til Statskassen for Nedsættelsen af de indirekte Skatter. Ved at følge den af mig anviste Vej vilde man have løst dette Spørgsmaal, idet man, saa længe der ikke er vedtaget nogen Nedsæt-

telse af de indirekte Skatter eller Statskassen af andre Grunde ikke behøver et saa stort Beløb, som Indkomstskatten vil komme til at udgøre, simpelthen lader være at opkræve denne Skat eller opkræver den med et mindre Beløb. Man har tidligere gentagende forsøgt at føre Skattebeløb tilbage til Skatteyderne. Det er sket i Samlingerne 1893—94 og 1894—95. Man har imidlertid ikke fortsat disse Forsøg, hvoraf jeg slutter, at man ikke er tilfreds med den Maade, hvorpaa de ere skete, og jeg kan ogsaa dertil føje, at man ingenlunde har været enig om, at denne Fremgangsmaade var den rette. Naar man derimod har en Skat, som er bevægelig, og man hvert Aar har en Oversigt over, hvad Statskassen behøver af Indtægter, og ved, hvor stort et Beløb denne Skat kan indbringe, vil man hvert Aar være i Stand til at afpasse Statens Indtægter efter dens Fornødenheder, og man vil derved have løst det Spørgsmaal, som gentagende har været Genstand for Diskussion, om Statskassen bør have mere til Raadighed, end den nødvendigvis behøver til Gennemførelsen af de Formaal, hvortil Midlerne blive bestemte.

Med Hensyn til den stigende Skala, som Flertallet har foreslaaet, maa det maaske være mig tilladt at bemærke, at, ihvorvel jeg anerkender, at Flertallet er gaaet til at foreslaa den, er den dog ikke tilfredsstillende for mig. Flertallets Skala, som foreskriver en Skatteydelse fra 1,3 til 2,5 pCt. af Indkomsten, forekommer mig for moderat, og det er jo ogsaa gentagende blevet fremhævet her under Diskussionen, at denne stigende Skala er en meget moderat stigende Skala. Jeg vilde i den Henseende sætte Pris paa, om man kunde komme til en stigende Skala af en noget anden Beskaffenhed.

Jeg vil der foreslaa en stigende Skala fra 1/8 pCt. paa de smaa Indtægter til 3½ paa de store. Mellem min laveste Skat og den af Flertallet foreslaaede er Forskellen ikke saa stor som tilsyneladende. Thi naar man vil gaa til den af mig foreslaaede Form, vil man ikke behøve at drage noget fra i de Indtægter, der skulle beskattes, men kun at slaa fast, at der er visse smaa Indtægter, der ikke skulle beskattes. Nu følger man det System at drage visse Summer fra alle Indtægter, og derved formindsker man alle Indtægter gennemgaaende. Jeg vil indvidere henvise til den Oversigt, der findes i Kommissionens Betænkning p. 154, hvoraf man kan se, hvilken Virkning den af mig foreslaaede